

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionBoite_028 | Ultimes papiers.CollectionBoite_028-4-chem | \[sans titre\]Item\[Zur Geschichte des Topos peri gamou - suite\]](#)

[Zur Geschichte des Topos peri gamou - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb028_f0378

SourceBoite_028-4-chem | [sans titre]

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 22/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

auf die geschlechtliche Organisation und den Geschlechtstrieb des Menschen, die die Erhaltung der Gattung bezwecken. Diese Unsterblichkeit der Gattung ist ein von der Gottheit angeordneter Ersatz für die durch die sterbliche Natur ausgeschlossene individuelle Fortdauer. Auch hier geht die Zusammenstellung τὰς δυνάμεις καὶ τὰ ὄργανα wohl auf Aristoteles (de gen. an. 1, 2 p. 716a 24; 4, 1 p. 766a 5 f.; vgl. jedoch auch Epict. 1, 6, 9) zurück. Die Beziehungen zur Diatribe treten durch Vergleichung der folgenden drei Stellen ins Licht:

Ps.-Oe. 4, 2 Mus. b. Stob. 67,20 p. 4,13 ff. Ps.-Luc. amor. 19.

Καὶ γὰρ αὐτὰς τὰς δυνάμεις καὶ τὰ ὄργανα καὶ τὰς ὁρέξεις τὰς πρὸς τὴν μίξιον ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεδομέναις τοῖς ἀνθρώποις οὐχ ἡδονῆς ἐνεκα δεδωσθαι συμβέβηκεν, ἀλλὰ τῆς εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον διαμονῆς τοῦ γένους. Ἐπειδὴ γὰρ ἀμύχανον ἦν θνητὸν φύστα θεῖου βίου κοινωνῆσαι, τὴν τοῦ γένους ἀθανασίαν φθειρομένην καθ' ἑκάστον ἀναπλήρωσεν κτλ. (s. o. S. 138 Anm. 1).

Ἐπεὶ τοῦ χάρις ὁ τοῦ ἀνθρώπου δημιουργὸς πρῶτον μὲν ἔτεμε δίχα τὸ γένος ἡμῶν, εἴτ' ἐποίησεν αὐτῇ διττὰ αἰδέσια..., εἴτα δὲ ἐνεποίησεν ἐπιθυμίαν ἰσχυρὰν ἑκατέρῳ θατέρῳ τῆς θ' ὁμιλίας καὶ τῆς κοινωνίας καὶ πῶς θὼν ἰσχυρὸν ἀμφοῖν ἀλλήλων ἐνεκέρασεν... ἄρ' οὐν οὐ γινώσκον, ἐπεὶ ἐβόλετο συνεῖναι τε αὐτῶν καὶ γένεσθαι παῖδων καὶ τροφήν ἅμα ποιῆσθαι, ὥς ἂν τὸ γένος ἡμῶν αἰδέσιον ᾖ;

ἐπισταμένη δ' ἐτι θνητῆς ἔσμεν ὅλης δημιουργήματα καὶ βραχύς χρόνος ὁ τοῦ ζῆν ἑκάστῳ καθειμαρται, τὴν ἑτέρου ψυχρὰν ἀλλοῦ γένεσθαι ἐμυχανήσατο (sc. ἡ φύσις) καὶ τῇ θνήσκοντι τὸ πικρόμενον ἀνταμείψασθαι, ἵνα ταῖς παρ' ἀλλήλων διαδοχαῖς εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον ζῶμεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἄπορον εἰς ἑνὸς τι γενεσθαι, διπλὴν ἔν ἐκάστῳ φύσιν ἐμυχανήσατο· τοῖς μὲν γὰρ ἄρρεσιν ἰδίας καταβολὰς σπερμάτων χαρισμένη, τὸ θῆλυ δ' ὥσπερ γονῆς τι δοχεῖον ἀποφύνασθαι καὶ τὸν ἀμφοτέρῳ γένει πῶς θὼν ἐγκερσασμένη συνέζευξεν ἀλλήλοις.

Ueber die Beliebtheit des von Ps.-Okellos in Anlehnung an Aristoteles (s. o. S. 138 Anm. 1) ausgeführten Gedankens von der Unsterblichkeit des Geschlechtes als Ausgleich für die Vergänglichkeit des Individuums s. o. S. 134 f. 1).

Es folgt in § 3 f. der Hinweis auf die Verpflichtung eines jeden,

1) Zur Teleologie der geschlechtlichen Organisation des Menschen vgl. auch Cic. de fin. 3, 19, 62, Epict. 1, 6, 9. Die letztere Stelle berührt sich mit den oben ausgeschriebenen: τὸ δ' ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ καὶ ἡ προθυμία (ἡ) πρὸς τὴν συνουσίαν ἑκατέρου καὶ (ἡ) δύναμις ἡ χρηστική τοῖς μερίοις τοῖς κατεσκευασμένοις οὐδὲ ταῦτα ἐμφαίνει τὴν τεχνίτην;

BnF
MSS

